

מדינת ישראל
בתי הדין למשמעת – משרד הבריאות בירושלים



24.4.2022

תיק:

1/9.20

ועדת משמעת לפי סעיף 56ב לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א 1981

בפני חברי הועדה:

עו"ד יגאל חיות - יו"ר הועדה

מג"ר הישאם זהר - חבר ועדה

מג"ר חגי שור - חבר ועדה

הקובל:

עוה"ד תומר דגני חנית התובע הראשי, משרד הבריאות

נ ג ד

הנקבל:

הרוקח אחמד חליליה, רישיון מס' 127439

החלטה

1. הקובלנה:

בתאריך 21.12.21 הגיש עוה"ד תומר דגני חנית, התובע הראשי, במשרד הבריאות, קובלנה נגד הנקבל בגין הרשעתו בפסק דין סופי בעבירה פלילית על פי סעיף 56א(7) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשמ"א-1981. (להלן "הפקודה").

בתאריך 25.4.21 הורשע הנקבל על פי כתב אישום מתוקן, בפסק דין ב- ת"פ 22186-08-20 בבית משפט השלום קריית גת.
בתאריך 7.10.21 גזר עליו ביהמ"ש את העונשים הבאים:

חודש מאסר שירות בעבודות שירות.
5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים.
התחייבות כספית בסך 5000 שח.

2. הוועדה:

שר הבריאות מינה את החתומים מטה להיות ועדה שתדון בקובלנה (להלן "הוועדה").

3. ההליך לפני הוועדה:

ישיבת הוועדה ביום 7.3.22, התקיימה שלא בנוכחות הנקבל. הוועדה התרשמה כי מזכירות וועדת המשמעת עשתה כל שביכולתה להודיע לנקבל על הדיון היום, לרבות המצאת המסמכים שסומנו ב'1 עד ב'4, המהווים חלק בלתי נפרד מהחלטת הוועדה. במסמך ב'1 הוזהר הנקבל "כי באם לא יופיע לדיון או בכ' מטעמו, הוועדה תהא רשאית לנקוט באמצעים משפטיים ולפסוק בהיעדרך". (ראה דברי עובדות מזכירות ועדות המשמעת בעמ' 1-18 בפרוטוקול מיום 7.3.2022).

לציין כי זו הפעם השנייה בה הנקבל לא הופיע לדיון בפני הוועדה. בישיבת הוועדה ביום 3.8.2021, נעשו כל הצעדים המתבקשים, על פי הדין, להמצאת החלטות הוועדה לידי הנקבל, אולם הוא סרב לקבלם. בדיון זה הותלה רשימו של הנקבל, על פי סעיף 56א(1) לששה חודשים.

על פי סעיף 56א(2), לפקדה, "הנקבל נעדר מהישיבה בלא סיבה מספקת, לאחר שהוזהר שאם יעדר בלא סיבה מספקת תהיה הוועדה רשאית לדון בעניינו שלא בפניו".

לאור זאת נחה דעתה של הוועדה כי ננקטו כל האמצעים המקובלים להמצאת המסמכים ליידע את הנקבל על הדיון בקובלנה שיערך שלא בנוכחותו במידה ולא יופיע לדיון. לפיכך החליטה הוועדה לקיים את הדיון שלא בנוכחות הנקבל.

לאחר עיון בכתב הקובלנה ועל פי בקשת התובע, הוועדה מחליטה להרשיע את הנקבל על פי כתב הקובלנה, בעבירה על פי סעיף 56א(7) לפקודה.

4. עיקרי טעון התובע לעניין אמצעי המשמעת:

תכלית הדין המשמעותי למעשה זה להגן על ציבור המטופלים, ועל האימון שהציבור רוחש לרוקחים. ציטט בפני הוועדה את הנאמר ע"י כבוד השופט שוהם בעמ' 9 בגז"ד בפסקה החל מהמילים "מעבר לנדרש וגומר במילים דינו של הנאשם". מבקש לשקול לא רק את העובדה שמדובר באדם שגנב מהמעסיק, אלא שמדובר ברוקח שעשה זאת במשך כ-11 חודשים במסגרת עבודתו בבית המרקחת. מפנה להמלצת ביהמ"ש "שראוי שוועדת המשמעת מקצועית תבחן עניין זה לעומק". מפנה את הוועדה להחלטה בעניין האחות אמאל ח'מאיסי בעניין דומה אך מקל מאוד באמצעי המשמעת שהוטלו עליה, חצי שנה הטלית רישיון ומאבחן לחומרה את המקרה שלפנינו לעומת המקרה של ח'מאיסי מבחינת משך זמן ביצוע העבירה, סכום הכסף שגנב, התייצבותה של הנקבלת לדיון בפני הוועדה, התנצלותה ולקיחת אחריות. לאור האמור ביקש התובע להתלות את רישיונו של הנקבל לשלוש שנים.

4. דיון והכרעה:

מאחר והנאשם (להלן "הנקבל") לא הופיע לדיון וטענותיו לא הושמעו, למדה הוועדה על אודות המקרה מכתב האישום, מטענות הנקבל בהליך הפלילי בבית המשפט, מהכרעת הדין, ומגז"ד כפי שנכתבו בפסה"ד שהוגש לוועדה.

מעיקרי כתב האישום המתוקן עולה כי הנקבל עבד כרוקח ב"סופר פארם" בנתיבות וב "סופר פארם" בשדרות ו, התקיימו בין הנקבל לרשת "סופר פארם" יחסי עובד מעביד בין השנים 2015-2018.

במועדים הרלבנטיים לכתב האישום החזיק הנקבל במספר כרטיסי אשראי ובאמצעותם העביר בקופה מוצר או תרופה, שטיבו אינו ידוע במדויק, ותמורתו ביצע עסקת זיכוי כספי. כך נהג ב- 17 מקרים במשך כ-11 חודשים בין השנים 2017 - 2018. (פירוט המקרים, התאריכים וסכומי הכסף המדויקים מופיעים בכתב האישום המצ"ב).

במעשיו המתוארים השתמש הנקבל בכרטיסי חיוב וגנב באמצעות שימוש בכרטיסי החיוב שברשותו כסף בסכום כולל בסך 17,876,35 שח. על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן הורשע בעבירות של גנבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז-1977 והונאה בכרטיס חיוב בעבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986.

להלן מספר מובאות מפסה"ד:

סעיף 11: "במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין הם הפגיעה בקניין, כמו גם הפגיעה בחיי השוק הסדירים והשימושים הנעשים בכרטיסי אשראי, וכן פגיעה באמון אשר ניתן על ידי המעסיקים על ידם".

סעיף 17 : "אין ספק כי עבירת הגנבה ועבירת ההונאה בכרטיסי חיוב, בנסיבות המתוארות-חמורות ביותר. וזאת הן בשל כמות מעשי הגניבה וההונאה, הן בשל הימשכותן על פני כ- 11 חודשים, הן בשל סכומי הכסף הגבוהים אשר נגנבו, והן בשל העובדה כי נעשו תוך ניצול האמון שניתן בנאשם על ידי מעבידו בעת שמילא תפקידו כרוקח".

הוועדה הרשיעה את הנקבל בעבירה לפי סעיף 56א(7) לפקודה וזאת לאחר שהורשע, בפסק דין סופי, על פי הודאתו, בכתב אישום, מתוקן, בעבירות פליליות של גנבה והונאה בכרטיס חיוב, כאמור לעיל.

הוועדה רואה בחומרה יתרה את הרשעתו של הנקבל ואת העונשים שהוטלו עליו וזאת בשל נסיבות ביצוע העבירה : בהיותו עובד כרוקח ברשת "סופר פארם" גנב במשך כ-11 חודשים סכומי כסף גבוהים ממעבידו שהסתכמו בסך של 17,876.35 ש"ח, באמצעות כרטיסי אשראי, וזאת תוך ניצול האמון שניתן בו על ידי מעבידו. אין מדובר באירוע חד פעמי אלא במספר רב של מעשים על פני חודשים רבים, כאשר כול אירוע גנבה בפני עצמו מחייב ענישה מחמירה. עבירת הגנבה בנסיבות ביצועה, כמתואר לעיל, דבק בה קלון.

הוועדה שקלה לחומרה מחד, את הרשעתו של הנקבל בעבירות ובנסיבות ביצוען כאמור לעיל, את הפגיעה בתדמיתו של מקצוע הרוקחות ובאמון הציבור, את האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו האתית וכבודו של מקצוע הרוקחות, את הצורך בהטלת עונשים מרתיעים מפני הישנות מקרים דומים, וכן את אי הופעתו, בפעם השנייה, במודע, לפני הוועדה.

מאידך שקלה הוועדה לקולה, את האמור בפסק דין ב-ת"פ הנ"ל, לפיו הנקבל "לקח אחריות למעשיו, הביע חרטה, בושה ומבוכה על שביצעם והבין את חומרתן". עוד נאמר שם כי הנקבל "השיב למעסיק את הכספים שגנב ואף נפגע כלכלית מביצוע העבירות בעצם פיטוריו וקשייו למצוא עבודה בתחום זה". כמו כן לקחה בחשבון, כנאמר לעיל, כי רישיונו של הנקבל הותלה לשה חודשים בהליך לפי סעיף 56כא לפקודה. הוועדה סבורה כי בנסיבות המקרה בקשת התובע להתלות את רישיונו של הנקבל לשלוש שנים אינה מידתית.

לאור האמור לעיל ובמכלול השיקולים, הוועדה מחליטה להתלות את רישיונו של הנקבל לתקופה של 18 חודשים החל מתאריך ההחלטה.

מג'ר הישאם זהר
חבר

מג'ר חגי שור
חבר

יגאל חיות, עו"ד
יו"ר